

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ВАЛИДНОСТ НА
ДОКУМЕНТИ, ИЗДАДЕНИ ОТ ЧУЖДА ДЪРЖАВА И ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА
ПОЛЗВАНЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

За да бъдат валидни в Република България и да могат да послужат пред българските институции, издадените от друга държава официални документи, следва да бъдат допълнително оформени по определен начин, който зависи от това, дали съответната държава е страна по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове (Хагска конвенция), дали между съответната държава и Република България има действащ Договор за правна помощ или тази държава не попада в нито една от първите две групи държави.

I. Издадените официални документи и други книжа от чужда държава, която не е страна по Хагската конвенция, и с която Република България няма действащ Договор за правна помощ подлежат на легализация, съгласно реда определен в Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.

Тези документи и други книжа, издадени от чужда държава, се легализират от българските дипломатически и консулски представителства, само ако те са заверени от министерство на външните работи на страната, в която се намират представителствата. Чуждите документи, легализирани от дипломатическите или консулските представителства на Република България, не се нуждаят от допълнителна заверка и са валидни на територията на Република България (Правилник за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа).

В Република България, Министерството на външните работи легализира документи и други книжа произхождащи от друга държава, само ако те са заверени от намиращото се в Република България дипломатическо или консулско представителство на тази държава или от дипломатическо или консулско представителство, поело защитата на нейните интереси у нас (Правилник за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа).

Легализации на документи и други книжа, произхождащи от страна, с която Република България няма дипломатически отношения, се извършват от дипломатическите или консулските представителства на Република България в трета страна, където има

представителство, и на страната, от която произхожда документът. В тези случаи документът се легализира, само ако има заверка от чуждото представителство на страната, от която произхожда документът, и от Министерството на външните работи на третата страна, в която се намират чуждото и българското представителство.

Чуждестранните документи, предназначени за ползване в Република България следва да бъдат преведени на български език по един от двата посочени по-долу начина:

- От лице, определено със заповед на ръководителя на дипломатическото или консулско представителство на Република България в чужбина.

- От физически лица, работещи индивидуално като преводачи /или към преводачески фирми/. За чуждестранен документ, преведен на български език, предназначен за ползване на територията на Република България, е необходимо подписът на преводача, положен в извършения от него превод, да бъде нотариално удостоверен от български нотариус (Правилник за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа).

Списък на дипломатическите представителства, акредитирани за Република България със седалище в трети страни е публикуван на официалната страница на Министерство на външните работи на Република България:
<https://www.mfa.bg/upload/115226/Non-resident-Embassies.docx>

II. Официалните документи, издадени в държавите, с които Република България има подписани двустранни договори за правна помощ /без значение дали са страни по Хагската конвенция/, са освободени от заверки/легализации, само в случаите когато в договора са залегнали текстове за освобождаване на съответните документи, издадени от чуждата държава и същите носят реквизитите, съгласно двустранните договорености.

Списък на държавите, с които Република България има подписани двустранни договори за правна помощ по граждански дела, предвиждащи освобождаване от легализация на документи е публикувана на официалната страница на Министерство на външните работи на Република България:
[https://www.mfa.bg/upload/115225/Pravna%20pomosh\(8\).pdf](https://www.mfa.bg/upload/115225/Pravna%20pomosh(8).pdf)

Следва да се преценява индивидуално предмета и обхвата на всеки Договор за правна помощ, сключен между Република България и съответната държава, тъй като представените документи е възможно да не попадат в обхвата на Договора за правна помощ и да е

необходимо документите да бъдат допълнително оформени по определен начин, който зависи от това, дали съответната държава е страна по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове или не.

III. Когато държавата, на територията на която е изготвен представения в Република България официален документ няма действащ двустранен договор с Република България /или има действащ двустранен договор, но в него не са залегнали текстове за освобождаване на съответните документи, издадени от чуждата държава и същите не носят реквизитите, съгласно двустранните договорености/ и е страна по Хагска конвенция, е необходимо той да бъде удостоверен с апостил.

Съгласно чл. 2 от Хагската конвенция, всяка договаряща държава освобождава от легализация документите, по отношение на които се прилага тази конвенция и които трябва да се представят на нейна територия. По смисъла на тази конвенция легализация представляват единствено формалните процедури, чрез които дипломатическите и консулските служители на държавата, на чиято територия трябва да се представи документът, удостоверяват истинността на подписа, качеството, в което е действало лицето, подписало документа, и при необходимост автентичността на печата или марката, поставени върху документа.

Документи издадени от властите на чуждата държава, която е страна по Хагската конвенция, следва да бъдат удостоверени с апостил, поставен от определените от нея органи, в съответствие със служебните им задължения за извършване на удостоверяването. Удостоверените по този начин чуждестранни документи не подлежат на допълнителни легализации и заверки (Хагска конвенция).

Списък на държавите подписали Хагската конвенция, ведно с информация относно компетентните за всяка държава органи по Конвенцията, които могат да удостоверяват документите с апостил (колона б), може да откриете на официалната интернет страница на Конвенцията: <https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/status-table/?cid=41>

IV. Не представляват чуждестранни документи, документите издадени по силата на чл. 84 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД), български дипломатически и консулски длъжностни лица в чужбина, при спазване на съответните разпоредби на Гражданския процесуален кодекс и ако документът е съставен на български език, могат да удостоверяват датата, съдържанието и подписите на частни документи, които

не подлежат на вписване и са представени от български или чужди граждани и да удостоверяват верността на преписи и извлечения от документи, представени от български граждани. Съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗННД, удостоверяването на датата, съдържанието и подписа на частен документ, който не подлежи на вписване и е представен от чужд гражданин, се извършва само ако документът е предназначен да произведе действието си на територията на Република България. В тези случаи документите не се нуждаят от друга заверка.

V. Принцип в българското законодателство е, че **всички производства се водят на български език**. Съответно всички документи издадени на чужд език и предназначени за ползване в Република България, е необходимо да бъдат придружени с превод на български език, а когато се представят копия на документи, е необходимо да бъдат заверени с подпис и печат на уведомятеля, а когато са на чужд език, следва да бъдат придружени с превод на български език (Административнопроцесуален кодекс).

Повече информация относно заверка и легализация на документи може да откриете в официалната интернет страница на Министерство на външните работи на Република България: <https://www.mfa.bg/bg/uslugi-patuvania/konsulski-uslugi/zaverki-legalizacia/obshta-informatsia>